

БОЖИЕТО ДОКОСВАНЕ

Данаил

Дейвид Уилкерсън

2 Декември 2002

Данаил свидетелства: „И ето, ръка се допря до мен и ме постави разтреперен на коленете ми и на дланите на ръцете ми.“ (Данаил 10:10) Думата „допря“ тук означава „жестоко се стовари върху мен“. Данаил казваше: „Когато Бог постави ръката Си върху мен, тя ме повали по лице. Докосването Му ми даде желание да Го търся с всичко в мен.“

Това се случва всеки път когато Бог докосне живота на някого. Този човек пада на колене и се превръща в мъж или жена на молитва, воден от желанието да търси Господ.

Често съм се чудил защо Бог докосва определени хора с това желание. Защо някои слуги започват да Го търсят гладно, докато други верни хора вървят по своя си път? Докоснатите от Бог слуги имат лична връзка с Господ. Те получават откровения от небето и се радват на ходене с Христос каквото познават малцина.

Мисля си за Данаил. Този посветен слуга беше докоснат от Бог по свръхестествен начин. Сега, имаше още много други добри, благочестиви хора, които служеха на Господ във времето на Данаил. Това включва Седрах, Месах и Авденаго, както и Барух, книжник от Ерусалим. Много други израилтяни поддържаха вярата си докато бяха роби във Вавилон. 40 000 от тях щяха да се върнат в Ерусалим, за да построят отново храма.

Та, защо Бог положи ръката Си върху Данаил и го докосна? Защо само този човек беше в състояние да вижда и чува неща, които другите не можеха? Той заявява: „И само аз, Даниил, видях видението; а мъжете, които бяха с мен, не видяха видението“ (Данаил 10:7).

Ето го и невероятното видение, което видя Данаил: „И на двадесет и четвъртия ден от първия месец бях на брега на голямата река... И повдигнах очите си и видях, и ето, един мъж, облечен в лен, а кръстът му — опасан с чисто злато... Тялото му беше като хрисолит, а лицето му изглеждаше като светкавица и очите му — като огнени факли, а мишците и краката му бяха на вид като полиран бронз“ (10:4-6)

Това беше видение на самия Христос, ясно и живо. Всъщност, това беше същото видение, дадено на Йоан на остров Патмос (виж Откровение 1:13-15). Сега Бог говореше безпогрешно на Данаил „като глас на множество.“ (Данаил 10:6). Това не беше надникване в нещо или пък шепот, а гръмовния звук от ревящ шум.

Господ разкри Себе Си на Данаил по този начин поради една причина: Той искаше да сложи край на дългия глад за Словото Му. Той реши, че е дошло времето да даде послание на изгубеното човечество. И искаше слугите Му да знаят какво ще направи и кога: „какво ще се случи с народа ти в последните дни“ (10:14).

Но Бог се нуждаеше от глас, за да предаде посланието Си. Той имаше нужда от молец се слуга, от някой, който би откликнал вярно на призива Му. Този човек беше Данаил. Той се молеше посветено по три пъти на ден. И сега, когато ходеше покрай реката, Христос му се откри. Данаил беше слисан от преживяването. Той казва: „Голям трепет ги нападна и те побягнаха да се скрият. И аз останах сам да видя това голямо видение, но не остана в мен сила, защото цветът на лицето ми стана мъртвешки бледен и не ми остана сила. И чух гласа на думите му.“ (10:7-9)

Библията не казва кои бяха хората с Данаил. Те може да са били вавилонски стражи или хора от правителството. В крайна сметка Данаил заемаше висок пост в царството. По мое мнение тези мъже бяха израилтяни, благочестиви приятели на Данаил. Но ако това е така, защо побягнаха те? Данаил казва, че те не видяха и не чува нищо. Защо искаха да се скрият тогава?

Ето защо: Бог обладаваше Данаил. Той подготвяше слугата Си тялом и духом да приеме слово от небето. А това винаги е страхотна гледка. Когато Бог докосне някой от молеците се Негови слуги, Той проявява Себе Си в този човешки съд. Първо, Той го съблича от цялото му его, след което го завладява напълно.

Гледката при този процес може да уплаши плътските християни. Тя или кара скрития им грях да се разтопи, или пък ги кара да избягат от сцената. Спомням си подобно нещо в моя живот преди няколко години, преди служението ни да се премести в Ню Йорк. Жена ми, Гуен и аз седяхме в двора в Тексас с няколко други християнски семейства. Изведнъж Божият Дух ме сграбчи и аз паднах по лице. Господ започна да говори на сърцето ми за изгубените души. Скоро след това аз плачех и пророкувах. Чувствах се така, като че ли бях в самото Божие присъствие, отделен от този свят. Духът Му се движеше върху мен, призоваваше ме, даваше ми видение за служението. Не знам колко време прекарах в това състояние. Знаем само, че през това време гостите ни си бяха тръгнали. Нещо в тази сцена ги беше ужасило.

Често съм се чудил – такова свръхестествено докосване от Бог просто въпрос на предопределеност ли е? Онези, които получават докосването Му избрани ли са още преди да са се родили? Дали не е просто тяхната съдба да бъдат посветени на молитва, да бъдат обладани от Святия Дух, да получават от Божия трон?

Задавам тези въпроси поради необяснимия, даден ми от Бог глад в душата. Вътрешният ми човек копнее за откровение от Христос. Нещо в мен просто няма да приеме откровение на друг човек. Защо? Убеден съм, че Бог има определено слово, което иска да каже на това поколение. А в момента Той търси слуги, които може да притежава. Той иска мъже и жени, които ще служат като глас към изгубения свят. Само мощното Му, помазано Слово може да се пребори с надигания се дух на исляма. И само Неговата истина може да издуха лицемерието в собствената Му църква.

Колко бързо се промени света. След случилото се със Световният Търговски Център в Ню Йорк посещенията в църквите нараснаха. Хората се тълпяха обратно в църквите си за пръв път от години. Изведнъж Бог отново стана известен. Името Му се споменаваше на всяко спортно състезание, на всяко заседание на правителството, на всяко светско събрание. Изглежда цялата нация се молеше и говореше за Бог.

Днес обаче, посещението в църквата е по-слабо от това преди 11 Септември. Скорошно национално проучване цитира хората: „Църквата беше толкова неприятно преживяване, че никога повече няма да се върна там.“ „Нищо не се случи там, само си изгубих времето.“ „Нищо от онова, което видях не може да ме накара да отида пак там.“

Как е възможно това? Това стана понеже църквата е изгубила духовната си власт. Повечето от проповедите, които чува тези хора бяха мъртви, безжизнени. Те показаха църквата в сегашното ѝ състояние: слаба и лишена от истинския Божи характер. Хората вече не искат да чуят Евангелието. Особено младите хора отхвърлят църквата и казват, че е неуместна. Те не искат да имат нищо общо с институцията, която се е превърнала в посмешище в очите на света.

Но Бог е на път да промени всичко това. Дори и сега Господ издига мъже и жени, които са докоснати от Бог и са пълни с Духа. Той ще изпълни тези слуги с огъня на Своята истина, а докосването Му в живота им ще накара целия свят да им обърне внимание.

От небето ще дойде чисто слово още веднъж. То ще изобличи всички демонични лъжи и лицемерие. Ислямът ще бъде разкрит като имащ корени в сатанизма. А всичко, което е от плътта – собствените интереси, материализма, похотта – ще бъде осветено с ослепителната светлина на Божието Слово. Осъдителна истина ще бъде проповядвана от устните на ново поколение търсещи Бог хора, които са насочили сърцата си изцяло към Христос.

1. Бог превърна Данаил в пророк понеже той никога не спря да се моли

Господ докосва всеки слуга, който е верен в молитва. Той търси онези, които са готови да дисциплинират себе си за да чуят гласа Му. Библията нарича това отношение „да обърнеш сърцето си“. Данаил пише: „ И обърнах лицето си към Господа, Бога, за да Го потърся в молитва и молби, с пост и вретиче, и пепел.“ (Данаил 9:3)

След това Данаил ни казва: „И докато още говорех и се молех, и изповядвах своя грях и греха на народа си Израил, и принасях молбата си пред ГОСПОДА, своя Бог... мъжът Гавриил, когото бях видял във видението в началото, се докосна до мен, когато бях напълно изтощен“ (9:20-21). Накратко, Данаил казва: „Бог ме докосна докато Го търсех в интензивна молитва.“

Данаил казва ясно: той не получи разбирането си от Божието Слово, като учеше при знаещи хора. Не получи знанието си за бъдещите събития от институциите във Вавилон. Никой не можеше да го научи как да тълкува сънища, които бяха дадени свръхестествено. Данаил заявява: „Докато още говорех в молитвата... И ми даде да разбере...и каза: Данииле, сега излязох, за да те науча да разбираш.“ (9:21-22)

Просто казано, молитвите на Данаил докараха Слово от Божия трон. „И ми каза: Не бой се, Данииле; защото от първия ден, откогато ти насочи сърцето си да търсиш разбиране и да се смириш пред своя Бог, думите ти бяха чути и аз дойдох заради думите ти... И дойдох да ти дам да разбереш какво ще се случи с народа ти в последните дни — защото видението е за далечни дни.“ (10:12, 14)

Как се молеше Данаил, че да предизвика такова посещение? Библията ни казва, че той прекара 3 седмици в абсолютно съкрушение: „В онези дни аз, Даниил, жалеех три цели седмици. Вкусна храна не ядох, нито месо, нито вино влизаше в устата ми, и нито веднъж не се помазах, докато не се изпълниха три цели седмици.“ (10:2-3)

Данаил беше прекарал 21 дни смирявайки се, жалеейки на колене, наказващ плътта си, търсещ със сърцето си божествено разбиране. Той не мереше молитвите си по часовник. Той беше обявил война: „Господи, няма да оставя присъствието Ти докато не разбера какво правиш. Не ме интересува какво ще ми струва.“

В този момент Божия народ се нуждае от слово от небето както никога досега. Никога в историята толкова много хора не са били изтощени и болни поради толкова много мъртви, сухи проповеди. Благочестивите хора буквално крещят за осъдително, животопроменящо слово. Но по-голямата част от амвоните са заети от хора без духовна власт. Тези пастири, които не се молят, са объркани от времената и не могат да дадат разбиране и надежда на уплашените си събрания. Когато Данаил се молеше се случи нещо друго. Той вече не можеше да говори от плътта. Господ докосна устните му, така че той можеше да говори като пророк. Той каза на слугата Си: „Осветил съм езика ти. Сега ще говоря чрез теб.“

Всеки, който говори от името на Бог трябва да е с чист език. Библията ни дава много примери за това: Еремия пише: „И ГОСПОД простря ръката Си и я допря до устата ми. И ГОСПОД ми каза: Ето, сложих думите Си в устата ти. Видж, в този ден те поставих над народите... за да изкореняваш и да разоряваш, да погубваш и да събаряш, да градиш и да садиш.“ (Еремия 1:9-10)

Исая казва: „Тогава казах: Горко ми, защото загинах! — понеже съм човек с нечисти устни и живея между народ с нечисти устни — понеже очите ми видяха Царя, ГОСПОДА на Войнствата. Тогава един от серафимите долетя при мен и имаше в ръката си разпален въглен, който беше взел с щипци от олтара. И го допря до устата ми и каза: Ето, това се допря до устните ти, и беззаконието ти се отне, и грехът ти се очисти.“ (Исая 6:5-7)

Данаил свидетелства: „И ето, един подобен на човешките синове се допря до устните ми; и аз отворих устата си и проговорих... И отново се допря до мен един на вид като човек и ме укрепи.“ (Данаил 10:16-18)

Преживяванията на тези хора са пример за всички нас: Бог търси хора, които ще намерят време да прекарат насаме с Него, които ще Го търсят редовно и ще чакат в присъствието Му. Както посветените олимпийски атлети, такива слуги ще прекарват часове в тяхната дисциплина, а понякога и седмици и месеци.

Може би ще кажеш: „Не мога да прекарвам в молитва няколко часа на ден. Имам задължения като всеки друг човек.“ Нека посоча, че Данаил беше много зает човек. Като известен правителствен представител той имаше страшно много задължения. Но Данаил реши в сърцето си да търси Господ. И всеки ден прекарваше време с Него – 3 пъти на ден, всъщност. Бог му отговори с уникално видение: „Тогава аз, Даниил, примрях и боледувах няколко дни; после станах и върших делата на царя. И бях ужасен за видението, защото никой не го разбираше.“ (Данаил 8:27). Макар и болен или зает със задълженията си, Данаил търсеше Господ.

Бог търси същия вид желание сред пастирите си днес. Той търси пастири, които са уморени от това просто да проповядват, да се борят за някакво ново послание и да имат много малко влияние върху хората. Той иска проповедници, които по-скоро биха умрели и отишли при Исус, отколкото да продължават да живеят в суша. Тези гладни служители викат: „О, Господи, сложи огъня Си в мен. Съкруши ме, разтопи ме, промени живота ми. Не мога да продължавам в тази рутина. Имам нужда от докосването Ти. Искам да Ти служа като пророк, да говоря на народа Ти.“ Това е сърдечният вик на слугата, когото Бог докосва.

2. Данаил скърбеше поради духовната разруха в обществото и църквата

Днес има много благочестиви хора, които прекарват часове в ходатайство. Тези благословени слуги ходят чрез огромна вяра. Но много от тях не скърбят поради греховете на народа ни или поради мъртвостта на Божия дом. Не казвам, че християните трябва да се размотават насам натам с унили лица. Но има едно отношение на сърцето дори и в най-радостния вярващ, което го кара да скърби поради хладкото състояние на църквата и моралния упадък на нацията.

Виждаме това в живота на Данаил. Очевидно той беше един от онези в обществото, които изпитваше Божията скръб. По това време Данаил получаваше видение посред нощ. Той беше чудотворно освободен от дупката на лъва. Господ благославяше този човек и му помагаше да просперира невероятно много. Но през цялото време Данаил никога не забрави тъжните неща, които Бог му показваше за Израел: „А на мен, Даниил, духът ми се обезпокои дълбоко в тялото ми и виденията на главата ми ме изплашиха.“ (Данаил 7:15).

Това беше човек, който отиваше в леглото и мислеше за Господ. Мислите му не бяха пълни с някакви бизнес идеи или чувствени картини. Данаил непрестанно търсеше Господ, молеше се. И сега небето се беше отворило за него, с видение за бъдещето. Данаил се движеше в страхотна, пророческа сфера, понеже беше избрал да скърби с Бог.

Сега Господ разкри на Данаил плана Си. Той щеше да изкорени всяко зло и да го изхвърли. Щеше да унищожи злите нации. Страшният съд беше близо, а времето изтичаше. Царят идваше, а книгите скоро щяха да се отворят. Но, невероятно, Божите хора бяха заспали, бяха забравили всичко. Така че Данаил скърбеше поради смъртта и покварата в Божия дом. Той свидетелства: „Тези божествени думи, тези видения за бъдещето ме притесняват. Те разбъркаха душата ми и ме накараха да скърбя и тъжа.“ (виж Данаил 9).

Днес виждам подобна сцена в Божия дом. Служителите и църквите са затворили очи за пророческите предупреждения. Те отказват да чуят или да говорят нещо негативно. Според тях е време просто да се наслаждаваме на живота. Но много от същите тези хора преди са преживявали чудеса. Те докарваха изгубените си роднини в царството чрез молитва. Скърбяха поради моралния срив в обществото и нетърпеливо очакваха завръщането на Христос. Но днес те имат собствени планове. Не биха изразходвали и един грам енергия за това да скърбят с Бог поради умиращата нация и хладката църква. Както казва Библията: „А не скърбите за бедствието на Йосиф“ (Амос 6:6).

3. Бог открива Словото Си на онези, които отказват да крият или пазят греха си

Данаил прие Божието докосване понеже беше готов да скърби с Господ. Той се молеше: „Господи, какво става? Трябва да разбере тези времена. Покажи ми, за да мога да предупредя народа.“ Той не се интересуваше от това дали му се присмиват. Той беше погълнат от копнеж да познава Божието сърце. И открито изповяда греха си.

“И се помолих на ГОСПОДА, своя Бог, и изповядах, и казах: О, Господи, велики и страшни Боже, който пазиш завета и милостта Си за онези, които Те любят и пазят Твоите заповеди Съгрешихме, постъпихме неправедно и безбожно, бунтувахме се и се отклонихме от Твоите заповеди и от Твоите правила.” (Данаил 9:4-5)

Ето още един признак за човек според Божието сърце: той идентифицира себе си с греховете на църквата. Този слуга вика за святост за себе си и за за Божия народ. Църквата може да свиква редовно молитвени събрания, но без чистота, молитвата е абсолютно безсилна. Посланието, което Бог иска да каже на хората Си трябва да излезе от устни, които са очистени.

Предизвиквам всеки пастир, всеки учител, всеки мирянин – пожелайте силно Божието докосване. Общувайте с Него. Постете докато ходатайствате. И позволете на Святият Дух да изследва сърцето ви. Той ще изобличи всяко зло, бунтовно, грешно нещо, което е скрито у вас. И ще се разправи с вас във всяка сфера на непокорството.

Скоро вече няма да толерираш лицемерието или компромиса в теб. Молитвите ти ще се превърнат във вик за святост. Тогава, когато видиш грях в Божия дом, ще извикаш: „О, Господи, съгрешихме срещу Теб.“ Ето така ще разбереш, че Бог те е докоснал. Той е започнал Божественото Си дело да те промени, да те помаже отново и да те подготви за по-велико дело.

Нека споделя с вас едно пророческо слово, което ми даде Бог

Чували сте за специалните сили в армията на САЩ. Това са много добре обучени войници – армия в армията – елитна част от посветени воители. Специалните части са съставени само от доброволци, бойци, които са били забелязани и призовани от командирите им. Ако те искат да се присъединят към тях, ще прекарат най-тежката подготовка, която може да понесе някой.

Преди войната в Афганистан, Осама Бен Ладен беше казал, че американските войници са слаби, страхливи, че не са обучени за бой в планината. Той прогнозира, че талибаните щяха да върнат американските пехотинци засрамени у дома, както бяха направили с руската армия. Но Бен Ладен не беше взел под внимание американските специални части. Този безстрашен отряд нахлу в Афганистан само с 2000 войника. След само няколко дни те намериха всички крепости на врага. Изведнъж войниците на Бен Ладен трепереха при гледката на приближаващите ги дисциплинирани войски. Само след няколко седмици талибаните бяха победени.

Терористите по цял свят сега треперят от страх при приближаването на американските специални части. Те знаят, че дори и малка група от тях може да събори цяла нация. Специалните части на САЩ вече пристигнаха във Филипините, Индонезия и други страни, в които се обучават терористи. Те се превърнаха в най-страшния враг на тероризма.

Аз вярвам, че Бог прави нещо подобно в духовната сфера. Докато се молах, Святия Дух ми показа невероятно видение: Бог работи в небето по обръщането на хората към Христос. Той изгражда армия в армията, като търси обикновени пехотинци, за да оформи елитни части от доброволци. Тези специални части се състоят от воители, които Той може да докосне и накара да се бият с врага. Ние виждаме такава картина в Библията със специалните части на Саул. Библията ни казва: „А с него отиде дружина силни мъже, чиито сърца Бог беше докоснал.“ (1 Царе 10:26)

Специалните части на Бог днес включват младите, на средна възраст, и дори възрастните. Те се обучават в тайните си молитвени стаички. Много от тях са преживели болка и страдания почти отвъд човешките граници. Те са излезли от това очистени. Близостта им с Исус през цялото това време ги е научила как да се бият. Сега те знаят как да се бият на всяко духовно ниво, без значение дали са в планините или в долините.

Тези специални части са спечелили много победи чрез молитва. Сега ада се страхува от тях. Скоро по целия свят и най-вече в ислямските страни, добре обучените части на Бог ще водят война със злите сили. Нашият Бог не се нуждае от многомилionна армия. Специалните Му части са малко на брой хора, но те са големи воители. Един молещ се, покорен човек от тези части може да прогони 1000 вражески войници. Както Бог обеща на малката армия на Исус Навиев: „Никой не можа да устои пред вас. Един от вас ще обръща в бяг хиляда, защото ГОСПОД, вашият Бог, е, който воюва за вас, както ви е обещал.“ (Исус Навиев 23:9-10)

Нашето бойно поле не е в Афганистан, Филипините или Индонезия. Битката е в църквата. В момента Бог праща специалните Си части в дома Си. А техните оръжия са молитва, чистота и слово направо от Неговия трон. Устните на тези воители са били докоснати с въглени от Божия олтар. Езикът им е бил очистен от всяка мръсотия. Те са безстрашни, когато изобличават всичко от плътта. Те са лъвовете в молитва, но агнетата в скромността си. А словото, което проповядват е дълбока истина и чистота.

Чувал съм проповедите на много войници от специалните части. Някои от тях са млади, научили са бързо кой е Христос. Те проповядват Словото Му смело на църквата и на неспасените. Други са служители на средна възраст, които са се уморили от хладкостта в църквата. Святият Дух ги е докоснал с огъня Си, издигнал ги е с подновена ревност. Сега те са готови да покажат на новото поколение как да се бият. Тези хора водят война в молитвената си стаичка, като чакат командира си, Исус. Те идват със свежо слово от небето. Говорят нежно, но с власт. Не се страхуват да покажат греховете на хората.

В продължение на години Сатана тероризира Божия народ. Той е съборил кулите на големи служения, на известни пастори, на святите норми. Но Бог не беше изненадан от нищо от това. През цялото време Той тренираше специалните Си части. Той е на път да ги пусне в църквата Си. Тези елитни части събориха Желязната завеса в Източна Европа. Те събориха комунизма. А в момента разкъсват Бамбуковата завеса в Азия.

Във всяка нация Бог има армия в армията. Нейната дейност може още да не се вижда, но скоро ще я видим да извършва подвизи в името и със силата на Христос. Идва Божието Слово, а глата свършва. Господ ще победи. Словото Му ще завладее всичко.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Touch of God](#) / [Божието докосване](#)